

OKO 3

62. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

neděle 23. 3. 2025
cena: 10 Kč

DNES HRAJEME:

Heřmáňková vila

Na správné adrese

Rytíř Á la Carte Veliký

MČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

To dáme!

Jak se dělá divadlo

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

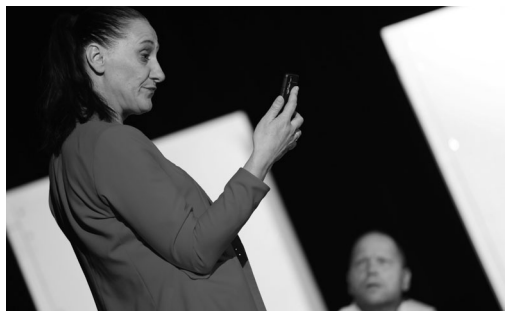
TO DÁME! / Divadlo Kapota Tábor

Kapota je zkušeným divadelním souborem, který o sobě dal již vědět několikrát ve své minulosti. Těží hlavně ze svého potenciálu, a to především hereckými výkony a autorskou tvorbou svých víceméně kvalitních a zajímavých textů. I v případě hry „To dáme!“ tomu není jinak.

Od samého začátku sledujeme jakousi sondáž do politického „porna“ a předvolebních spotů, nesených v duchu tak trochu „českého“ Montyho Pythona nebo sitcomu Malá velká Británie. Hra si sama od samého počátku tak trochu hraje s divákem, a to především svou explicitou textu. Ale je to jenom zástěrka, která nás brzy vyvede z omylu, a nám pak nezbude

Altánův výkřik!

Díky divadlu Kapota víme, že každý Macháně má svého Nývltu.

Ohlasy z foyer

- ★ Tohle se mělo hrát včera, když jsme tu měli ty politiky...
- ★ Chvilí mi trvalo, než mi došlo, že každý představuje jednu barvu – bílá, červená, a nakonec mi došla i ta modrá.

Momentka z rozborového semináře

Soubor: „Nechci Tě!“ „Jááááááá nechceš?“

týkám před závorku její zdařilou opileckou scénou. Ale i ostatní protagonisté se snaží s hlavní představitelkou držet krok.

Suma sumárum: Představení se zajímavým textem, znamenitou hereckou složkou, zdařilou hudební produkcí, a nakonec i s posláním.

než souhlasit s prohlášením jednoho z protagonistů, že politika je porno.

Z hereckých výkonů je jednoznačně nutné vyzvednout úžasný výkon Moniky Kubové, která dokázala svoji dvojroli obdařit nutnou dávkou svého talentu. Vy-

OKEM poroty:

hodnotí Alena Zemančíková

JAK SE DĚLÁ DIVADLO / Divadlo DUHA Polná

Jak se dělá divadlo podle Karla Čapka

Čapkův soubor fejetonů *Jak* vzniká divadelní hra a Průvodce po zákulisí byl napsán už v roce 1925, v souborném vydání spolu s *Jak se dělají noviny* a *Jak se dělá film* vyšel pod názvem *Jak se co dělá* v nakladatelství Štorch-Marien v roce 1938: bylo to na několik let to poslední, co od Karla Čapka knižně vyšlo.

Dovedeme si představit, že ani v roce 1925 se divadlo tak, jak s nadsázkou líčí Karel Čapek, nedělalo. Soubor *Duha* z Polné proto zvolil jako inscenační klíč neiluzivní formu literárního kabaretu, kdy jednotlivé skeče (Autor píše hru a je stále rušen, Autor nabízí hru divadlu, Hry se ujímá dramaturg, Režisér začíná zkoušet, Nekázeň na zkouškách atd., jak si můžeme pracovně pojmenovat jednotlivé sekvence) střídají hudební čísla. Ta snad s výjimkou *Chlupatého kaktusu* E. F. Buriana patří autorské trojici Voskovec + Werich + Ježek a jsou suverénně a s vtípem interpretována pěvecky i na nástroje. Docela dobře zapadají do děje, takže hudba dodává inscenaci radostnou náladu, která se spolehlivě přenáší do publika.

Mezi herci opravdu početného ansámblu dominují role Autora a Režiséra (resp. zde genderově neutrálně Rejža), ale i další postavy mají své drobné charakteristické rysy. Stručně na malé ploše vystihnout nadsazenou charakteristiku postavy je náročný úkol, který se hercům daří splnit se střídavým zdarem. Někdy se zdá, že režie není zcela rozhodnutá, zda herci mají sdělovat literaturu nebo hrát postavy. Imponující je soustředění a herecká kázeň členů souboru, kteří jsou v plném počtu prakticky neustále na scéně, žádný výkon nesklouzne ani na moment do šarže nebo kliše (odvrácenou stranou téhle cenné mince je někdy až zbytečné podehrávání u postavy Autora). Je radostné, když se podaří plnokrevný gag (výměna stolu,

Altánův výkřik!

*Ani ve snu by mě nenapadlo,
že DUHA mi ukáže, jak se dělá divadlo!*

kapelou a drhnuoucím zkušebním procesem fiktivní divadelní hry určuje inscenaci styl, jehož stavebními prvky jsou nadhled a láska k předloze a jejímu autorovi Karlu Čapkovi. V tomto smyslu vynívá i připsaný závěr s přehlídkou všech Čapkových dramát: epilog ho připomíná jako velkého a významného autora, jehož „autobiografických“ začátků jsme byli právě svědky.

Když už jsem zmínila epilog, nesmím vynechat ani prolog, tvořený vystoupením jevištního mistra a poněkud autistického zvukaře, kteří potřebují nahrát nadšený a skandovaný potlesk. A jako ta puška na stěně u Čechova, i tenhle nahraný potlesk skutečně ve finále inscenace z nahrávky zazní.

kteří herci nečekaně pojmenuje situaci) nebo okamžik zcizení (když Autora, zdrceného průběhem zkoušení, pozvou muzikanti, aby si zahrál raději s nimi). Vůbec kontrast mezi bezvadně šlapající

Ohlasy z foyer

- ★ Výborná živá hudba, super, že to nebylo reprodukováno. Je to důkaz kouzla živé hudby v představení, a ani to nemusí být hned celý orchestr.
- ★ Hodně se mi líbila úvodní scéna se zvukařem, to bylo perfektní.

Momentky z rozborového semináře

Ladislav Valeš: „Já je pak dorazím!“

Jiří Juráš: „Saxofonistka byla saxy.

Všichni jste byli saxy!“

OKO zaostřuje na:

Divadelní spolek J. K. Tyl České Budějovice

1.

Spolek byl založený v roce 1895. Jedná se o vícegenerační soubor se 63 členy. Svá činoherní představení uvádí v Divadle U Kapličky na Husově třídě, kde jinde než v Českých Budějovicích. Ročně nastuduje 2–3 nové inscenace, pohádky i představení pro dospělé, a hraje pravidelně od října do dubna, vždy ve středu a neděli. Na repertoáru má sedm her pro dospělé a osm pohádek. V létě uvádí představení v pleneru. Počet realizovaných akcí se pohybuje mezi 40 a 60 za rok.

OKO představuje hru:

Heřmánková víla

**Divadelní spolek J. K. Tyl České Budějovice / autor: Marie Kubátová
45 minut bez přestávky / NESOUTĚŽNĚ**

Syžet vychází z knihy O heřmánkové víle a čarodějnickém učedníku spisovatelky Marie Kubátové. Poetická inscenace o zvědavé víle, která opustí svůj heřmánkový květ, vtahuje děti do kouzelného světa přírody a rozvíjí jejich imaginaci. Díky černému divadlu a půvabným loutkám vznikají před očima diváků malé zázraky jako motýlí letadlo nebo troubící kaktus. Spojení výtvarné a hudební složky vytváří sugestivní atmosféru, která nabízí nejen vtip, ale i laskavé poselství o síle přírody a léčení smutku.

OKO zaostřuje na:

Ochotnický soubor Forbína Jistebnice

2.

Kořeny jistebnického ochotnického divadla zasahují do roku 1857, kdy se scházeli občané u některého ze sousedů, společně zpívali, četli si a vymýšleli humorné výstupy. Roku 1860 pak vzniká Čtenářsko-ochotnický spolek v Jistebnici a 19. dubna toho roku byla v sále hostince u p. Jelínka uvedena první celovečerní hra *Dvě postele v jednom pokoji*.

V roce 2001 vzniká samostatný ochotnický soubor Forbína, daří se nalákat nové zájemce – ujímá se pro ně pojmenování „nová krev“ a spolu každý rok nazkouší novou hru. Ale ochotnické nadšení záhy střídají rodičovské povinnosti. A tak má Forbína nyní aktivně činných 10 až 15 členů z 40členné základny. A snaží se každý rok o nacvičení a sehrání nového kousku, v roce 2024 to byla hra „Na správné adrese“, kterou letos uvedou i na přehlídce TDJ 2025.

OKO představuje hru:

Na správné adrese

Ochotnický soubor Forbína, Jistebnice / autor: Marc Camoletti
komedie / 90 minut bez přestávky

Bývalá kabaretní hvězda pronajímá pokoje studentkám. Protože se chce odstěhovat na venkov, rozhodne se podat inzerát na pronájem celého bytu. Současně si podají inzerát i její dvě podnájemnice. První, studentka hry na klavír, hledá žáka, aby si trochu přivydělala, a druhá, studentka malířství, hledá model na obraz *Spartaka*. Aby toho nebylo dost, služka majitelky bytu hledá snoubence a podá si inzerát také. Všechny čtyři inzeráty mají náhodně shodnou značku „P.P.S.“. Každá však znamená něco jiného. Pak už jen zazvoní zvonek u dveří a objeví se první zájemce...

OKO zaostřuje na:

ADIVADLO Havlíčkův Brod

3.

Soubor vznikl v roce 1969, od roku 1985 existuje pod názvem ADIVADLO. Historie ochotnického divadla v Havlíčkově Brodě však sahá až do roku 1836, přičemž u zrodu prvního český hraného představení stál v roce 1844 Karel Havlíček Borovský. Po roce 1990 bylo založeno občanské sdružení Adivadlo, které je zřizovatelem souboru. Ten se především věnuje přípravě nových inscenací a jejich uvádění nejen doma, ale i v nejrůznějších koutech České republiky, občas vyjede reprezentovat i do zahraničí. Se svými hrami se pravidelně zúčastňuje nejrůznějších přehlídek amatérského divadla. Sdružení ADIVADLO je hlavním pořadatelem regionální přehlídky divadelních souborů hrajících pro děti a mládež „Dospělí (pro radost) dětem“, která se nepřetržitě koná od roku 1991. Jde o postupovou přehlídku s právem doporučení na Národní přehlídku Popelka.

OKO představuje hru:

Rytíř Á la Carte Veliký

**ADIVADLO / autor: Miroslav Lhotka
inscenace / 70 minut bez přestávky**

Příběh vypráví o velkém snílkově, který se nenechá odradit žádnými překážkami. A shodou okolností není tímto snílkem nikdo jiný než statečný a odvážný rytíř. Na své cestě musí čelit mnoha nástrahám, které prověří jeho vytrvalost, důvtip i odhodlání. A že překážek rozhodně není málo! Rytíř se s nimi vypořádává velice odhodlaně, ale podaří se mu všechny překážky na cestě od oběda překonat?

Na co se můžete těšit zítra?

24. 3. v 19.30 hod.

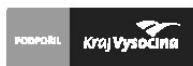
Sen

hraje Divadlo Stodola ze Sivic

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2025

Město Třešť

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / Redakce a tisk: TIC Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová
Foto: archivy zúčastněných souborů, Město Třešť a Martin Čáp